

Millerit

NiS

W. Haidinger (1845)

Přestože byl tento minerál popsán Wernerem roku 1789 pod názvem „Haarkies“ z Johanngorgenstadtu v Sasku, své dnešní jméno získal od Haidingera až v roce 1845 při popisu materiálu z Jáchymova. (Minerál pod názvem „Haarkies“ uvádí z Jáchymova v učebnici mineralogie a geognosie z roku 1803 i bílinský lékař F. A. Reuss.)

Vytváří typické tenké dlouhé jehlicovité krystaly zlaté barvy (do 2 cm), shlukující se často do radiálně paprscitých agregátů. Podélná rotace na nich nebyla nikdy pozorována. Jen výjimečně se objevuje v drúzovitých dutinách, především křemenných, většinou bývá zarostlý v žilovině či okolní hornině.

Mikroskopický millerit se vyskytoval poměrně hojně. Obvykle zarůstá do arzenidů, kde se vyskytuje v asociaci s nickel-skutteruditem a gersdorffitem, často i s uraninitem. Nalézá se i v doprovodu sulfidů – pyritu, sfaleritu, siegenitu, bismutinu. Jáchymovský millerit je nejmladším produktem arzenidového mineralizačního stadia.

William Hallowers Miller
(1801-1880)

millerit
(Jáchymov-Svornost, žíla Prokop, 1991)

millerit
(Jáchymov-Svornost, žíla Prokop, 1991)

millerit (limonitizovaný)
(Jáchymov-Svornost, žíla Prokop, 1992)

millerit, siegenit
(Jáchymov-Svornost, žíla Prokop, 1992)